

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 23

● ÚVODNÍK

Víra, nebo skutky?

Jako je tělo bez ducha mrtvé, tak je mrtvá i víra bez skutků. Jakub 2,26

Když jsem nedávno četl tento verš, napadlo mne něco, co jsem si nikdy dříve neuvědomil. Víra bez skutků se tady přirovnává k tělu, které nemá ducha. Vždyť ale přece v tomto světě je tolik lidí, kteří nemají Božího Ducha! Navenek vypadají normálně – mluví, chodí, pracují, smějí se, žení a vdávají, chodí do práce, ale ve skutečnosti jsou „mrtví ve svých věnách a hříších“. To, co navenek vypadá jako živé a aktivní, je ve skutečnosti mrtvé.

Stejně je to i s naší vírou. **Můžeme věřit, můžeme mít velké zkušenosti s naším Bohem a být věřící po mnoho let, ale pokud se to nějak neprojevuje prakticky, pak je něco špatně.** Pán mne vedl do Bible, kde se knize Zjevení píše něco podobného: *Andělu církve v Sardách píš: Toto praví ten, který má sedmero duchů Božích a sedmero hvězd: „Vím o tvých skutcích – podle jména jsi živ, ale jsi mrtev. Zj 3,1*

Je tedy možné „podle jména být živ“ – vypadat tak, tvářit se tak, mluvit tak atd., a ve skutečnosti být mrtev. Jakub nám říká, že pokud věříme našemu velkému a mocnému Bohu (který je trojjediný a dal se nám poznat jako Bůh Otec, Ježíš Kristus a Duch svatý), pak se to nějak bude projevovat. Něco z toho bude vyplývat a bude nás to jasně odlišovat od těch, kteří tuto víru nemají.

V dnešní době je moderní říkat, že každý má svou pravdu a každý něčemu věří. Víra se považuje za názor a osobní přesvědčení, které nemá co dělat s absolutní pravdou či se skutečným a opravdovým Bohem. Víra se bere jako něco osobního, jako něco intimního, něco, o čem se příliš otevřeně nemluví.

Ale víra v biblickém pojetí není (světo)názor. Není to jen moje osobní přesvědčení. Znamená to, že jsem vládu nad svým životem předal Pánu Ježíši Kristu. Že chci „chodit duchem“, a ne „žít podle těla“. Věřit Bohu znamená, že se nechám Bohem vést. Že svoji vůli podřídím Boží vůli. Že už mi nejde jen o moje vlastní zájmy a záležitosti. O moje vlastní sobectví a soběstřednost.

Moje zkušenost je taková, že mne někdy Bůh vede do věcí, které dělám rád a je mi v nich (většinou) dobře. Já se například rád

jezdím modlit do Jeruzaléma. Organizačně zvládnout modlitební výpravu do Izraele není jednoduché (minulý rok nás bylo nakonec třicet), je to dost vyčerpávající a náročné, ale dělám to rád. Baví mne to (tedy většina věcí z toho) a mám z toho radost. Na druhou stranu je to tak, že po mně někdy Bůh chce (slovo „někdy“ může klidně znamenat „často“), abych dělal něco, co mne už tak nebaví, co se mi nechce udělat, případně bych na to ani ve snu nepomyslel. A někdy je to dokonce tak, že mne Bůh vede do něčeho, z čeho mám strach, anebo je to něco, co vím, že dělat nechci. Jak pak obstojí moje víra? A tvoje?

Abraham věřil, a proto „vyšel“. Vyšel z pohodlné země v Mezopotámii a na Boží pokyn šel do cizí země. Tato země byla z velké části hornatá, žili tam neznámí lidé a pro Abrahama to nebylo asi nic jednoduchého. Písmo nemluví o tom, zda tam Abraham chtěl jít, anebo ne. Jestli mu to bylo, nebo nebylo příjemné. Možná ano, a možná ne. Důležité je, že ho jeho víra v Boha vedla k tomu, že poslechl a šel. Protože opravdová víra vede vždy k nějakému konání, činu, nějakému skutku.

Pokud poznám, že se moje víra přestala nějak projevovat, že přestala být vidět a že se vyznačuje jen slovy, pak je třeba konat. Je potřeba s tím něco udělat. To platí pro každého z nás. Někdy je život hodně komplikovaný a náročný. Někdy se necháme „převálcovat“ starostmi všedního života. Důvodem je to, že v tomto světě žijeme a není to vždy jednoduché. Někdy máme tolik věcí na práci, že prostě začneme zapomínat, že „nežijeme jen sami sobě“. Je skvělé, že nás Duch Boží usvědčí a ukáže nám, že jednáme špatně. Boží slovo nám dává jednoduché řešení: *Probud' se a posilni to, co ještě zůstává a je už na vyměření! Neboť shledávám, že tvým skutkům mnoho chybí před Bohem; rozpomeň se tedy, jak jsi mě slovo přijal a slyšel, zachovávej je a číš pokání. Zj 3,2–3*

Díky, Bože, za tvoje slovo, které je nám světlem, a za to, že to s námi nikdy nevzdáváš.
Petr Kácha, Praha 12. 4. 2011

● SLOUPEK

Jsem člověk nehudební, ale Pána Boha „chválím“ na jakoukoli hudbu, klidně i dechovku, kdyby nám v neděli na bohoslužbách vyhrávala. A tu já opravdu nemusím! Ale pokud se mohu ztotožnit s textem písně, zpívám, jak umím, vlastně neumím. Jinak je ale slovní spojení „mít chvály a chválit Boha“ dost divné, myslím. Jak to asi musí znít našim, zatím, nevěřícím přátelům, že „jsme chválili Boha“? Chválím psa, když aportuje, vzorného žáka, pochvalu zaslouží manžel za pověšení poličky. Pochvala se dává, ale Bohu nemůžeme dát nic, jen za vše děkovat! A navíc, když Bohu vzdáváme (ne dáváme) chválu písněmi – děkujeme zpěvem za doprovodu rozličných nástrojů, zase jen sami bereme! Takový on prostě je: všechny jeho přání a přikazy se nám bohatě vyplatí plnit. Když si pozorně přečtete odpovědi zpovídaných hudebníků, dovíte se i o tom, že Bohu můžeme vzdávat chválu na mnoho způsobů.

Nanda

Prosím, ať tu penaltu dám, Pane!

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Regiony hrající a zpívající 2 – 5	
Bůh, chvály a já	3
Změny ve vedení sboru	6
67 hodinová modlitební stráž	8
Dny dobrých zpráv počtvrté	9

Chvály a uctívání

1 Paralipomenon 25,1–3 David s veliteli armády oddělil pro službu syny Asafovy, Hémanovy a Jedútúnovy, aby prorokovali s lyrami, s harfami a činely. Počet těch, kteří konali dílo podle své služby, byl: Ze synů Asafových: Zakúr, Josef, Netanjáš a Asaréla. Synové Asafovi pod vedením Asafa, který prorokoval pod vedením krále. Z Jedútúna, synové Jedútúnovi: Gedaljáš, Serí, Izajáš.....

David s veliteli armády oddělili 288 zpěváků, hudebníků, aby chválili, uctívali Hospodina a prorokovali. Tato služba inspirovaných hudebníků byla nepřetržitá v Davidově stánku. David musel pochopit něco velmi důležitého, co se týká chvály a prorokování, když byl ochoten věnovat takové prostředky prorocké chvále a uctívání. Věřím, že pochopil, že je to klíčem k úspěchu jeho království. Skrze chválu a uctívání se dařilo udržovat spojení s Bohem a Bůh posílal prorocká slova do úst chváličů pod vedením krále. Bůh pak žehnal celé zemi tím, že naplňoval vyhlášená prorocká slova. Království Boží sestupovalo a pronikalo do království Davidova.

Podobný model se dá, mám za to, vyporozovat i v době apoštolů, kdy modlitba, jejímž bohatým prvkem bylo uctívání, vyjádření vděčnosti, byla denním chlebem apoštolů i celé církve. Mám za to, že to bylo něco tak samozřejmého, že o tom, jak to přesně vypadalo, se mnoho nedočteme, ale dýchá to na nás z každé stránky Nového smlou-

vy. Modlitba a chvála byly přirozeným vyjádřením nadšení z Boha a z toho, co jeho následovníci v Ježíši získali. A to je klíč

Mirek Hoblík

ke skutečné dobrovolné a opravdové chvále. Uvědomit si, co pro mne Bůh udělal, co mi bylo v Kristu darováno. Uvěřit a žít novou realitou. Vděčnost, dík, chvála a uctívání (tzn. modlitba) nás v této realitě zároveň udržuje, protože je jedním z nejsilnějších pro-

středků, který nás spojuje s naším nebeským Otcem a přenáší nás do Boží reality. Vděčná chvála nám umožňuje vidět pravý stav věcí, ve chvále přichází prorocké slovo, skrze chválu Bůh působí zázrak.

Skutky apoštolské 16,25–26 Kolem půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpěvem oslavovali Boha a vězňové je poslouchali. Náhle nastalo veliké zemětřesení, takže se otřáslý základy vězení. Rázem se otevřely všechny dveře a všem se uvolnila pouta.

Rád bych tady vyjádřil svůj hudební názor, že to nebyl první Pavlův a Silasův pokus o zpěv křesťanských písní. Pokud by tomu tak bylo, čekal bych, že se je budou snažit spolupřezněv umlčet, zatímco zde máme svědectví, že je poslouchali.

Věřím, že chvála a uctívání je klíč ke změně. Chvála, kde ustupují do pozadí naše požadavky a potřeby a Bůh je vyvýšen. Chvála, ve které se nám odkrývá to, jaký Bůh je, a toto poznání v nás způsobuje nadšení z něj, takže mu chceme dobrovolně sloužit, protože chápeme, že nic lepšího nás v životě nemohlo potkat.

Věřím, že to byla proměňující realita novozákonní církve, že sloužili Pánu ve chvále a v uctívání a Pán žehnal.

Skutky apoštolské 13,2 Když konali službu Pánu a postili se, řekl Duch Svatý: „Odělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal.“

Mirek Hoblík

Na regionu Střed (ale i jinde) hrají ve chvalách Hanka a Mirek Hoblíkovi

Cvičíte chvály spolu doma?

Většinou máme společné zkoušky se všemi členy kapely, kteří budou v neděli hrát. Doma občas s Hankou chválíme společně. Není to moc často, ale jsou to velmi vzácné a příjemné chvíle.

Podle čeho vybíráte písně?

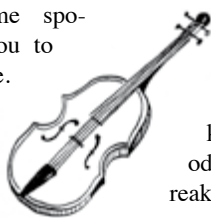
Je to hodně otázka citu, takže moje rada zní: modlete se za výběr písní. Je dobré, když stavba písní má logiku, například píseň Přicházíme před tvoji tvář by měla být někde na začátku, kdy vstupujeme do Boží přítomnosti. Také se snažíme zařazovat nové písně v rozumné míře tak, aby byla šance se novou písní za několik shromáždění naučit. Na druhou stranu je důležité, aby se shromáždění co nejvíce do chval zapojilo, takže je pak potřeba volit dobře známé písně.

Jak často v neděli zařazujete nové chvály?

Snaha je tak jednou za dva měsíce novou chválu.

Podle čeho poznáte, že se to „povedlo“, nebo nepovedlo?

Většinou podle toho, že z toho máme radost. Ale může se stát, že to je spíš dřina a stejně máme reakce, že někdo při těch chvalách prožil požehnání. Reakce bratří a sester jsou určitě důležité.

Máte zpětnou vazbu – chodí Vám lidi říct, co se jim líbilo a co ne?

Ano, zpětnou vazbu máme, dokonce se někteří odvážnější občas odhodlají i ke konstruktivní negativní reakci.

Na Středu hrají i manželé Katka a Tomáš Coufalovi

Hrajete a zpíváte Bohu spolu i doma?

Ne – pokud tedy nepočítáme to, že zpíváme křesťanské písničky společně s dětmi.

Máte nějakou svou společnou oblíbenou píseň – chválu?

To asi ne, spíš se shodneme na tom, že máme oba rádi různé skupiny, které hrají chvály – Tretí deň, Jiný rytmus, Timothy, Delirious?, The Glorious Unseen...

Ovlivňuje vaše hraní to, jestli lidé v sále stojí (s rukama „hore“), nebo sedí?

Spíš ne. Je samozřejmě vždycky příjemnější a povzbudivé, když se lidé přidají, ale není to pro nás nějaké „měřítko“. Mnohdy se totiž to, co lidé prožívají a co s nimi Pán Bůh dělá, navenek nepozná. My se snažíme Boha chválit a chceme k tomu pozvat i ostatní, ale bereme to tak, že lidé mají mít svobodu se k nám přidat – nebo nepřidat. Zdá se nám obecně mnohem lepší, když vedoucí chval sám Boha chválí a vede lidi vlastním příkladem, než když je někde tlačí (jak se občas taky stává).

Proč jste začali hrát ve skupině na regionu?

Oba ve chvalách sloužíme už od mládežnického věku, hráli jsme za tu dobu už v několika skupinách. Když jsme se přistěhovali do Prahy, chtěli jsme dát svoje obdarování k dispozici i v „novém“ společenství.

A byli jsme rádi, že „na Středu“ (což tehdy byl velmi malý region o cca 30 lidech) jsme k tomu dostali prostor.

Mirek Bálek se ve chvalách vyskytuje dlouho a často. Nejen na svém regionu Západ.

Je to tak, chválit Hospodina, zpívat mu a být v čase uctívání „u něj“ je něco úžasného... A jde to, i když zrovna sám nehraji, resp. nejsem vidět někde vepředu...

Máte na regionu jednu kapelu, tu tvoji, nebo i další chválicí tělesa?

Na regionu, kde mám „resort chval“ na starosti, se snažím, aby nás bylo co nejvíce účastných přímo, protože jen posloucháním nebo jemným připojením se muzikanti a zpěváci nikdy neposunou dále. Je nás tedy více skupin, i když ta „moje“ má relativně největší instrumentální obsazení (kytary, basa, bicí, ev. flétna).

Kromě ní jsou ještě dvě dvojice (vždy kytara, klávesy, zpěvy) a jeden sesterský duet (kytara, zpěvy). Mám touhu, aby vzniklo nějaké uskupení mladochů. To je zatím jen v zárodku...

Jak často a odkud přidáváte nové písně?

Díky probarvenosti ve chválicích skupinách se objevují nové písně po různu. Z internetu, vlastní překlady, někdy ale zase sáhne po tak starých písních, že jsou vlastně „nové“. A snažím se na region nosit i vlastní písně, což bývá takovým testem, jak lidi zareagují, než se píseň objeví jinde. Valnou většinu nových písní slyší nejdříve domácí skupinka...

Vím, že na regionu míváte „večery chval“. O co se jedná?

V letošním roce jsme se vrátili k něčemu, co jsme již před lety praktikovali, ale co po několika letech začalo skomírat až to skončilo. Kolem loňských vánoc najednou přišel jakýsi hlad po tom být spolu více na kolenou a v tichém uctívání s hudbou. Pro mě je to jiné v tom, že jde o uctívání bez nazvučené kytary. Prostě v tichosti předstupujeme před Hospodina. Nejsme při tom limitovaní časem a programem jako na nedělních bohoslužbách.

Scházíme se každý první čtvrtek v měsíci a tato setkání jsme nazvali „Večer modliteb a chval“.

Základem je přijít a říct: Pane, tady jsme a veď nás. Pak celkem spontánně přicházejí modlitby za privátní záležitosti, za záležitosti regionu, modlitby za v moci postavené a to vše je protkáno chválením Boha a vyjádřením vděčnosti, spontánním hraním a zpěvem v češtině i v jazycích i tancem některých sester.

Nejsme ideálním společenstvím, teprve se učíme vzájemně vše propojit, být citliví nejen na Ducha svatého, ale i na sebe navzájem. Vnímám to i tak, že v dobrém „zkoušíme Hospodina, jak je dobrý“. A on ukazuje, že je dobrý!

Kde hraješ nejraději?

Dobrá otázka..... Já hraji rád úplně všude. Všechno má svoje místo a svůj díl pomazání a požehnání. Koncertní vystupování s Cíťovou záležitostí, hraní na evangelizačních shromážděních v domovech důchodců před třeba jen deseti důchodci, modlitební stráž, chvály na regionu, na domácí skupince. Modlitební polonoci za mezidenominační účasti, zkoušky, které se stejně vždy „zvrtnou“ v modlitby a přebývání před Boží tvář...

Ale, mám-li odpovědět úplně popravdě, pak mě nejvíc těší domácí „hraní“ v noci ve tmě „v komůrce“ jen s Duchem svatým (díky Pánu – zatím nikdo ze sousedů nepřišel, myslím, že jim Pán vždy šikovně zakryje uši). A také, to už ve dne, ve dvojce se synkem Matýskem.

Bůh, chvály a já

Kdysi, hned po revoluci, navštívil Prahu Američan Winn Goss, tuším, že ze San Diega. Říkal nám, jak v Bibli objevuje, že Bůh je hoden uctívání a chval – že je hoden vzít všechnu slávu i moc. Máme mu ji proto dávat. Hovořil také o tom, že podle Písma máme Hospodinu hrát a zpívat zvukně – na loutny, citary, flétny, bubny...

Tenkrát ke mně to slovo promluvílo. Přišlo mi, že mě Duch svatý volá, abych se vydal touto cestou... Můj vztah ke chvále se pak několik let vyvíjel. Důležitý při tom pro mě byl zápas, abych si nikdy, opravdu nikdy kus Boží slávy nechtěl „ukrাদnout“ pro sebe. Písmo říká, že Bůh svoji slávu nikomu nedá. A tak jsem i zápasil se svým já, které toužilo slyšet, jak jsem dobrý. Toužil jsem být viděn – prostě řečeno jsem měl nezdavé ambice. Tenkrát v původní modlitebně našeho sboru

na Maninách mi Pán dal slovo, že jednou před tímto shromážděním budu opravdu hrát.

Po období bojů s egem ke mně pak Pán zase jasně promluvil a řekl: „Mírku, již jednou jsem řekl, že tě mám rád, a také platí, že ti nemohu dát ani kousek své slávy.“ To bylo v Jihlavě na konferenci chval „Vít na střechě Evropy“. Prožil jsem tehdy velikou Boží blízkost, kdy byla jeho svatost, tak mocná a spalující, že jsem porozuměl Mojžíšovi a dalším, kteří prožili podobné setkání.

A k tomu ještě malé svědectví:

U jednoho slova, které jsem od Boha přijal, jsem uvažoval, že jsem asi špatně slyšel. Říkal totiž, že budu hrát a uctívat před shromážděnými maniňáky. Od doby starých Manin totiž uteklo mnoho let.

Přišla ale oslava šedesátin Dana Drápla a byl jsem osloven, abych toho slavnostního podvečera s Karlem Řežábekem vedl chvály. S Karlem a s Evou Kadlecovou jsme pak na dálku po e-mailech vybrali „maninské“ písně. Zkoušet nebyl čas. Při oslavě jsme se s Karlem postavili na pódium, aniž bychom spolu před tím zahráli jediný tón, protože Karel dojel přesně na minutu začátku z Plzně. Tak jsme se „rychlopomodlili“ a začali. Najednou jsem uslyšel Boží laskavý a trochu úsměvný hlas: „Vidíš, držím své slovo. Podívej se na ně.“ Boží bázní jsem až zavrával.

S Karlem jsme si pak říkali, že to všechno bylo v úžasné jednotě a perfektně zřežirované, když jsme si spolu před tím nezkusili ani akord. Po skončení pak někteří přišli a říkali, že to je neuvěřitelné, jak jsme byli sehraní a nazkoušení a jak to vše super znělo v jednotě a jak hezky umíme hrát. Dobře jsem věděl, že sláva nepatří nám, ale Bohu.

Mirek Bálek (který ví, že v nebi nebude při chvalách nikdy nuda!)

Honza Knížek hraje na bohoslužbách regionu Palmovka, chválí Boha také při modlitebních dvouhodinových IHOPP, vede chválicí skupinu, která několikrát hrála na celosboru, hrává na Alfě...

Kde ještě Bohu hraješ?

Od té doby, co jsem aspoň trochu zvládl kytaru, jsem měl tendenci někde hrát, a to pokud možno společně s dalšími lidmi. Kromě toho se dostavilo i komponování a skládání písní, což se nedá dělat „do šuplíku“. Nebo vlastně dá, ale stejně to nakonec musí nějak ven. Když jsem pak poznal Pána Ježíše, dostalo to všechno nový (a jak jsem brzo pochopil i ten správný) smysl. Téměř jsem přestal hrát světské písničky (některé jsou textově dokonce naprosto nepoužitelné), ale akcím s nevěřícími se nevyhýbám, snažím se mezi ty použitelné písně dostat i chvály. Takže se dá říct, že vlastně hraju Bohu všude, kde hraju. Někdy se dokonce stalo, že mě společnost sama vybídla, abych zahrál něco, co mám nejradši. A tam začne můj a Boží prostor. Těch akcí

s nevěřícími je ovšem pomálu, téměř sporadicky, a tak se dá říct, že vlastně hraju téměř výhradně na akcích v úvodu uvedených.

Přistupuješ k chvále rozdílně na různých místech?

Asi je dobré vnímat, co je chvála. Postupně jsem přišel na to, že je to životní styl, postoj, viz např. začátek 40. žalmu. Takže chvály je schopný úplně každý člověk bez rozdílu, záleží na jeho motivech. Asi máš ale na mysli službu chval, chvalo zpěvy. Určitě se to bude příležitostně lišit, protože někdy chválím sám za sebe (v soukromí), někdy je k tomu připojené shromáždění, někde je většina nevěřících hledajících, je to opravdu rozdílné. Např. na celosborech potřebuju vnímat kromě sebe a Boha všechny spoluchváliče

a lidi v sále. Snažím se vnímat atmosféru (ne vždy se to daří), ale ve chvíli, kdy se to zdaří, můžu se i já „nekontrolovaně“ ponořit do chvály a uctívání. Takže je jasné, že to musí být pokaždé jiné. Předpokládám, že laskavý čtenář ví, že se jedná o chválu a uctívání nikoho jiného než Boha.

Proč Boha chválíš veřejně (kromě toho, že to umíš)?

Jak jsem zmínil na začátku, měl jsem vždy tendenci dostat to, co prožívám v hudbě

a textech písní, nějak mezi lidi. Po obrácení se to vlastně ještě umocnilo. Přiznám se ale, že jsem nikdy neuvažoval PROČ, vždycky mi to přišlo jaksi přirozené, nijak jsem se k tomu nemusel nutit. A myslím, že můžu zcela vyloučit exhibicionismus. Teatrálnost a předvádění mi není vlastní a když se s tím někde setkám, je mi to protivné. Vnímám službu ve chválách jako svůj úkol od Boha, takže mám alibi, věřím, že si Bůh sám používá to, co do mě vložil. Ostatní ať posoudí jiní. (Míněno jestli to umím.)

Karel Petkov je na shromážděních KS Praha viděn skoro vždy s kytarou. Hrává sólo i ve skupinách. Je jedním z vedoucích chval na Severu.

Jak dlouho hraješ ve chvalách?

Ve chvalách jsem 17 let.

Co Tě baví víc, hrát sám, nebo s kapelou?

Nejvíce mě baví, když si hraju sám doma, ale na shromáždění raději s kapelou

Karel Petkov

Jak často přidáváš do svého repertoáru nové písně?

Zhruba tak jednou za 2 měsíce, ale chtěl bych častěji.

Je důležitější nadšení hudebníků pro chválu Boha, nebo kvalita hudby?

Ideální je hudebník nadšený pro Boha, ale víme, že Bohu záleží především na postoji srdce než na kvalitě hudby. Protože Bůh především hledá uctíváče a ne uctívání, viz Jan 4,23.

Připravuješ si předem písně, které budeš hrát, nebo to necháš na „vedení Duchem“?

Hledám vhodné písně pro dané shromáždění, ale často na připravený seznam ani nedojde. Očekávání a inspiraci ve chvalách považuji za prioritu, té je někdy více a někdy méně.

Jak bys definoval „chvály“?

Chvály jsou vyjádřením radosti a vděčnosti Bohu za spasení, jsou součástí Bohoslužby, pokud beru, že jako královské kněžstvo sloužíme Bohu a přinášíme mu stále obět' Chvály (Žid. 13, 15). Je-li to můžeme přicházet k Otci jen skrze Pána Ježíše, a nelze k tomu nic přidat, nemůžeme víc, než mu děkovat a chválit ho za jeho milost. To je po-

Aleš Náhlý, region Sever

Tvůj nástroj je flétna. Hraješ ještě na nějaký jiný?

Hraju ještě trochu na kytaru a píáno.

Vedeš mladé chváliče. Jaké to je?

Naši mladí hudebníci jsou skvělí. Dělají rychlé pokroky, takže je to rozhodně povzbuzující a radostná činnost. S takhle mladou kapelou (věkový průměr máme tuším 12 let, tedy mne v to pochopitelně nepočítaje) je poměrně dost práce, ať už jde o nácvik nebo třeba aranže. Na druhou stranu spolu užijeme spoustu legrace. S kapelou se nenučím nikdy. V zásadě jde o adrenalinový sport srovnatelný třeba se sjížděním divoké vody :-)

Kdy si chválu nejvíce užíváš?

Já osobně? Asi nejvíce někde uprostřed lesa, nebo třeba když koukám na východ slunce někde na horách...tedy v situaci, kdy mám přímo před očima něco krásného, co Pán Bůh stvořil.

Karel Petkov, Kateřina Knopová, Markéta Jelínková

Na Jihu je hlavním organizátorem a aktérem chval Ted, kterého znáte z Celosborů, Šesté a dalších akcí, kde zní chvály.

Prý máte na regionu něco jako volné seskupení hudebníků. Jak to tedy na Jihu v neděli chodí? Kdo přijde, ten hraje?

Funguje to tak, že máme skupinu asi 5-6 lidí (z těch 3, kdo vedou), ale ne všichni hrají každou neděli. Máme jednou za přibližně 2 měsíce zkoušku, kde se spolu modlíme, chválíme a učíme se nové písně. Většinou ten, kdo káže, dává vědět dopředu vedoucímu hudebníků a vedoucí posílá seznam písní mailem ostatním. Hudebníci dávají vědět dopředu, kdy můžou/nemůžou.

Hudba je i tvá profese, co musí splňovat „amatéři“ z Jihu, aby mohli v neděli hrát? Musí chytit uctívat Ježíše a chodit na zkoušky.

Jak si představuješ ideální (ale ne ještě v nebi) chválicí těleso pro sbor rozměru regionu?

Ideální chválicí těleso je celý region, včetně těch, co mají jiné obdarování než hudební. Ideální je, aby každý, kdo umí tančovat, ozdobovat místnost, číst z Písma, prorokovat, vést děti, malovat, modlit se, vyprávět svědectví, dělat videoprojekci, fotografovat, připravovat občerstvení, povzbuzovat, psát básně, hrát divadlo, dělat nevím-co-všechno... ..aby každý mohl oslavovat Boha tím obdarováním, co mu Bůh dal. Boží sláva je tak nesmírně veliká, že jedno, dvě umění nestačí na to, abychom ho oslavovali. Hudba je jistě důležitá, v Písmu máme celou knihu žalmů, ale také máme příklad Šalomounova chrámu, který oslavoval Hospodina i výtvarnictvím, a před ním příklad Besaleela a Oholiaba, kteří oslavili Hospodina tím, co vyrobili pro stan setkání. V obou případech máme velmi detailní popis toho, co udělali. Ideální je, aby byl prostor pro každého, aby mohl přinést své obdarování před Boží trůn s vědomím, že to je jeho plnohodnotná obět' chval. Modlím se, jak tento prostor vybudovat u nás na regionu.

Co bys poradil lidem, kterým někdy chvály připadají dlouhé?

Dovedu si představit asi 3 situace, ve kterých chvály připadají dlouhé (možná je jich více?):

1) Čas na uctívání je skutečně zbytečně dlouhý, protože něco není v pořádku buď na osobní úrovni nebo na sborové úrovni. Boží Duch jakoby „není přítomný“ (ve skutečnosti tam je, ale nenecháme ho působit, na něco čeká). V tomto případě by bylo nej-

lepší to celé zastavit a buď dát věci do pořádku, nebo jít na pizzu. Dobrá pizza má větší smysl než falešné uctívání a neotravuje Boha.

2) Zdá se mi, že to je dlouhé, protože mám jiné očekávání toho, co se má dít. (Čekám na nějaké pocity, nějaký zážitek, ale Bůh chce dělat něco jiného, třeba abych šel se za někoho modlit. Nebo abych si uvědomil, že mi nic nedlužím, ba úplně naopak.) V tomto případě by bylo nejlepší pamatovat na to, že chvála není o tom, co chci já, ale o tom, aby Ježíš byl vyvýšený a poctěný. Když budu prohlašovat a dokazovat jeho slávu a dobrotu, jak nejlépe umím, tak to je chvála, i kdy-

bych nic nedostal, nic necítil kromě lásky k němu a vděčnost za své spasení.

3) Zdá se mi, že to je dlouhé, protože cítím, že nemám svobodu Ježíše uctívat tím způsobem, co je mi vlastní. Že zpívat neumím a nebaví mě to, ale nemám prostor k tomu, abych mohl svobodně tancovat. Nebo malovat. Že není zvykem „rušit“ tu hudbu svědectvím, nebo tím, že půjdu někomu vyřídit prorocké slovo. (Ale nebylo to zvykem kdysi?) Změna církevní kultury a tradice není jednoduchá ani rychlá, sám s tím bojuji u nás na regionu, ale Bůh si zaslouží to, abychom ho oslavovali především tím, jak žijeme, a také tím, co umíme.

Na regionu Jihovýchod se na chvalách průběžně podílí několik hudebníků. Zeptala jsem se hned dvou z nich: Martina Heřmanského a Vaška Hájka

Proč ses rozhodl hrát na bohoslužbách?

Martin: U nás na bohoslužbách je hraní už taková tradice. Takže bez něj si to už ani neumíme představit. No a já zvládám barré akordy z našeho regionu nejlépe.

Vašek: Mam rád chvály a myslím, že jde o velmi důležitou část nejen bohoslužby. Je to čas, kdy můžeme Bohu vyjádřit vděčnost, za vše co pro nás udělal a za to, že je. Zároveň je to čas, kdy k němu můžeme přistupovat a nechat se jím vést.

Jak vybíráš písně na neděli? Předem, nebo rovnou „na place“?

Martin: Předem. Někdy ovšem tak předem, že je to skoro až rovnou „na place“.

Vašek: Většinou máme zkoušku v týdně před bohoslužbou, vjimečně v neděli ráno (to když se nám nepodaří sladit volný čas). V rámci zkoušky vybereme chvály, které pak v neděli hrajeme. V neděli se scházíme hodinu před bohoslužbou. Modlíme se za chvály a shromáždění, „doladíme“ pořadí a případně dle aktuální situace některé písně přidáme či vypustíme. A to

jak před bohoslužbou, tak během chval.

Máš někdy zpětnou vazbu? Chodí za tebou lidé, že se jim to líbilo, nebo jim něco vadilo?

Martin: Samozřejmě, i po chvalách slyším jenom chvály. Nečekáš, že ti budu vyprávět, kdo mi posledně šlápnul do kytary a z jakých pohnutek...

Vašek: Za každou zpětnou vazbu jsem rád. Nejlepší zpětná vazba je, pokud slyším lidi chválit a vidím, že jsou ve chvalách ponořeni a užívají si ten čas. Co se týče „kritiky“, často si po shromáždění navzájem řekneme, jak se nám chválilo. Občas přijde i někdo ze sboru a řekne nám svůj názor.

Hraješ na regionu sólo, nebo s dalšími hudebníky?

Martin: S manželkou. Ona zpívá, já hraji a doufám, že pro lidi s vážnější oční vadou se to jeví jako sólo.

Vašek: Na nástroj hraji sám, nicméně chválíme ve dvou. Mou doménou je kytara, zpívá Katka Naitová, k níž se rád připojuji :-)

Na dubnovém celosboru hrála skupina Petra Homolky z Východu.

Tak jak je to u vás na regionu, Petře? Hrajete vždycky ve stejném složení: Homolka + Kunzmannovi?

Na regionu chválíme poněkud v jiném složení než na celosborové shromáždění. Máme tři chválicí skupiny. V současné době sloužím spolu s Aničkou Kunzmannovou, další chválicí skupina jsou Ota Kunzmann mladší, Anička Kunzmannová, Renatka Kunzmannová a Jakub Homolka a v poslední je zatím jen Martin Moravec. Občas se k nám všem přidává Evžen Pekárek. Na celosboru jsme hráli po druhé. Když mne Luboš oslovil, domluvili jsme

Ota Kunzmann mladší

se na společné skupině s Kunzmannovými.

Jak často zkoušíte?

Na region jsme dříve zkoušeli častěji. Teď z časových důvodů, kdy Anička studuje v Hradci Králové a je doma jen o některých víkendech, se sejdeme dvě až tři hodiny před shromážděním. Na zkoušení k celosboru jsme se scházeli celý měsíc každou sobotu ve zkušebně na čtyři hodiny.

Podle čeho – jakých kritérií – vybíráš písně?

Výběr chval je společné dílo. Ještě před prvním setkáním se mod-

LETNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

Na podzimním výjezdu vedení sboru jsme se rozhodli udělat společná shromáždění během léta 2011 a nescházet se zvláště po regionech. Všechna shromáždění budou začínat odpoledne od 15:00 a bude zajištěna i služba dětem.

- **V červenci** (s výjimkou první neděle, kdy je křesťanská konference), budou shromáždění ve sboru ČCE, U Pošty 1, Praha 8.

- **V srpnu – venku,**

pravděpodobně na Střeleckém ostrově. Prosím, počítejte s tímto shromážděním, modlete se za ně (u venkovních zvláště za počasí) a zvláště na venkovní shromáždění pozvěte i své přátele, pro které zatím není Ježíš Pánem. Děkuji.

Lubomír Ondráček

Petr Homolka

lím, aby nám Pán dal chvály, které mají zaznít na Jeho shromáždění, jak k Jeho oslavě a vyjádření lásky Jeho nevěsty, ale i k oslovení nevěřících a popřípadě k povzbuzení věřících, kteří se cítí zle. Na prvním setkání se domluvíme společně, co budeme hrát. V jakém pořadí, to ještě zraje. Děkuji Bohu, že se můžu opřít o Kunzmannovi, kteří jsou všichni velmi hudebně nadaní. Vedoucím jsem spíše formálně, protože hodně hudebních nápadů přinesou oni.

Víš o tom, jak vaše hraní přijímá region, máš zpětnou vazbu?

Je to složitější, někdy přijde jeden, dva lidé z regionu a ocení službu kladně, někdy nepřijde nikdo ani s kladným, ani se záporným hodnocením. Službu oceňuje náš pastor a povzbuzuje nás v ní a odezvu mám i od své ženy Jiřiny.

ZMĚNY VE VEDENÍ SBORU

Na podzimním výjezdu staršovstva bylo rozhodnuto, že někteří starší budou uvolnění z celosborové zodpovědnosti a že budou sloužit jen v rámci svých regionů. V současné době došlo k této změně u Karla Petkova (slouží v rámci regionu Sever) a Richarda Roušala (slouží v rámci regionu Západ).

měl (znovu) rozvažovat. Měl jsem delší dobu nepřijemný pocit z tohoto vnitřního konfliktu, který se projevoval tak, že jsem nebyl připraven stejně zapáleně hájit obě role, resp. přepnout z jedné role do druhé a zpět.

Ve funkci staršího jsem více než 16 let. Mám na službu v této oblasti vesměs velmi kladné vzpomínky a jsem rád, že jsem ve staršovstvu za ta léta získal zkušenosti, které se nikde jinde získat nedají. Především mám na mysli vztahovou otevřenost a srdečnost, schopnost diskutovat bez urážení druhého, respektovat názory jiných, i když s nimi nemusím být ztotožněn, hledání Boží vůle v obtížných otázkách a „kolektivní osobu sboru“, mnoho cenných věroučných podnětů, atd. Mám sbor velmi rád a jsem na něj čím dál více hrdý. Hrdý na vás všechny jako na konkrétní skvělé lidi ve vedení sboru, ale hrdý také na celek, kterému Bůh svěřil tak mocné poslání, jaké máme zformulované v našem záměru i proroctvích, která nám Bůh poslal.

Ukončení své role staršího nechápu jako odchod do ústraní, ale jako příležitost se více věnovat prorocké službě v rámci KS Praha, hnutí „orlů“ a IHOPP.

Miloš nám bude určitě ve staršovstvu chybět, ale beru vážně to, co se Zdenou od Pána přijali a přeji Milošovi mnoho požehnaní a moudrosti v další službě i životě. I touto cestou mu děkuji za mnoho let věrné a vytrvalé služby.

Lubomír Ondráček

Na podzim loňského roku byl z důvodu nemoci uvolněn na zdravotní dovolenou Viktor Burda. Díky Bohu došlo ke zlepšení jeho zdravotního stavu, ale Viktor stále není zdravý, a proto požádal o uvolnění ze služby staršího. Sám k tomu napsal: „Ze zdravotních důvodů rezignuji na službu staršího regionu Praha – Jih.“ Děkuji Viktorovi za jeho službu a prosím vás o modlitby za jeho zdraví.

Na posledním výjezdu vedení sboru oznámil Miloš Kačírek ukončení své služby staršího. Napsal k tomu staršovstvu dopis s následujícím zněním: „Dospěl jsem k názoru, že nazrál čas ukončit své působení ve funkci (roli) staršího ve sboru KS Praha. Vedou mě k tomu tyto důvody:

- a) Jsem přesvědčený, že to po mně chce Bůh.
- b) Máme v tom jednotu se Zdenou.
- c) Rozumím tomu tak, že v mém případě (nikoli tedy jako obecné pravidlo) se začala dostávat do konfliktu rolí prorocká služba s funkcí staršího. V jedné roli jsem jako vedoucí prorockého týmu přinesl staršovstvu pro sbor poměrně významné výstupy z rozvažování proroctví a v druhé roli staršího jsem byl zároveň jejich adresátem, a tím, kdo je

Výjezd staršovstva do Herrnhutu

Od pátku 8. do neděle 10. dubna jsme jako starší (včetně vedoucí mládeže Dity nás bylo 16) vyrazili na pravidelný (postní) výjezd vedení sboru. Tentokrát do zahraničí, i když jen kousek za hranice: místem, kde jsme strávili skoro tři dny, se stal Herrnhut (Ochranov). Toto malé městečko se stalo v minulosti svědkem velkého Božího jednání. Právě odtud vyšli do světa misionáři obnovené

Jednoty Bratrské; bylo jich více než 220.

Hodně času jsme strávili v Boží přítomnosti při chvále, na modlitbách, a v očekávání. Modlili jsme se za naše regiony, za mládež, i za sebe navzájem.

Hledali jsme, jak se můžeme posunout dále v týmové službě a spolupráci. Věnovali jsme se také rozhovoru o různých služebnostech a obdarováních a otázkách s tím spojených. Věnujeme čas a energii svým hlavním obdarováním a povoláním?

Delší čas jsme strávili nad Božím slovem při vyučování (o vedení církve, o duchu svévolie, o pokušení a smilstvu), otevřeli jsme také téma Davidova stánku, kterému se budeme dále ještě více věnovat.

Opět jsme se krátce věnovali tématu „Trojice“, protože přes otíže

Možnost osobních pastoračních rozhovorů

Peter a Solvei Stohlovi, kteří vyučují v Praze seminář o pastorační v termínu 6. – 7. 5., budou v Praze až do 11. 5. Kromě vyučování budou k dispozici pro osobní pastorační rozhovory. Jsme velmi rádi, že jsou ochotni takto posloužit a doporučujeme vám této možnosti využít. Jestliže o rozhovor máte zájem, je potřeba se předem objednat. Pokud budete potřebovat překlad (neumíte anglicky a nemůžete si ho zajistit sami), dejte nám prosím vědět a my vám překlad zajistíme. Pro rozhovor není potřeba absolvovat seminář. **Prosíme ty z vás, kdo máte o osobní setkání se Stohlovými zájem, abyste se do 6. 5. obrátili na Magdu Louthanovou** (tel.: 284 822 294, e-mail praha@kaes.cz) a domluvili se na termínu.

tění článků k tomuto tématu ve Sborovém dopise se objevila tvrzení, která zpochybňují, že Ježíš je věčným slovem (Logos z evangelia Jana 1. kapitoly) a že existoval už před svým vtělením resp. početím v Marii. Tento názor jsme odmítli jako bludný.

Nakonec jsme probírali i některé praktické otázky života sboru, mimo jiné přípravu další, tentokrát 67 hodinové modlitební stráže, mluvili jsme o dalších modlitebních aktivitách nebo o příležitostech, jak více propojit všechny generace či o týmu pro práci s přistěhovalci a cizinci.

Petr Kácha nás informoval o konferenci ICLC, ze které se právě vrátil, a která se v příštím roce bude konat v Praze.

Závěrem jsme společně slavili Večeři Páně.

Byl to dobrý a požehnaný čas, během kterého jsme mohli odložit všední starosti (díky půstu i ty týkající se jídla :-)) a opravdu se věnovat společenství s Pánem i mezi sebou. Měli jsme i dost času projít se po Herrnhutu a navštívit místa, spjatá s historií Božího lidu.

(tob)

● ZE ŽIVOTA SBORU

Dubnový celosbor

Na prvních jarních celosborových bohoslužbách vyprávěla Jana Říhová své svědectví, kázal Petr Kácha a chvály vedla skupina Petra Homolky z regionu Východ.

Víra, která není mrtvá, je taková, která jde ruku v ruce se skutky. To bylo tématem Petrova kázání podle Jakuba 2, 15–16. Inu, člověka by to mohlo hnedle rozlétostnit. Není má víra mrtvá? Nebo nejsou mé skutky mrtvé? Dokážu jednat podle Božích pokynů? Nebude to příliš těžké? Bude mi v tom dobře? Avšak tyto a jim podobné otázky vlastně nejsou příliš chytré. Uvěřili jsme přeci, že Bůh je dobrý Pán. Máme tu čest mu sloužit, a tak nejpřirozenější věcí na světě je být tam, kde nás chce mít, a dělat to, co po nás chce. Bude to nesnadné? Možná ano. Pro Ježíše nebylo snadné jít na smrt kvůli našim hříchům. Zachránil nám tím život. Abrahamovi se vůbec nemuselo chtít vyjít z města, kde žil, do pro něj dosud neznámých krajů. Nebyl právě mladíčkem. Ale bylo pro něj normální jít. Bůh ho totiž posílal. Navíc, náš dobrý Pán si nelibuje v nakládání těžkých břemen na naše bedra. Jeho jho je lehké a „rozkošné“. Příběh o dvou bratrech, z nichž jeden odešel od otce, svůj podíl prohrál a druhý zůstal, aby mu věrně sloužil, vypráví o smutné skutečnosti. Ten, který zůstal, znal tak málo svého otce. „Všechno, co je mé, je tvé,“ odpovídá otec svému synu, který se dívá všemu tomu povyku a slávě kvůli návratu toho zhyralce. Zdá se nám někdy, že by bylo lepší užívat si všech těch zakázaných radovánek, protože život s Bohem je tak plný dřiny a odříkání a tak chudý na radost a potěšení? Jak velmi se mýlíme. Vždy, ať jsme kdekoliv a prožíváme cokoliv, můžeme brát tolik, kolik jen chceme z hojnosti a plnosti požehnání, které pro nás Otec má.

Gospel

Když jsem uvěřila, začala jsem hledat, co bych asi tak mohla pro Pána Boha dělat. A jelikož jsem odmalička inklinovala k hudbě, bylo úplně logické, že jsem zkoušela, jestli moje místo není v některé hudební skupině. Abyste tomu rozuměli – byla jsem typ, co zpívá úplně všude.

Potíž ovšem byla, že díky mému handicapu ta produkce nebyla jaksi moc k poslouchání. Modlila jsem se, aby Bůh ten hlas uzdravil. Každý den. Spoustu let. A On to jednoho krásného dne udělal. Ten příběh se mi sem nevejde celý, ale jde shrnout do dvou vět. Byl to zázrak. Ze dne na den jsem místo sevrženého hlasu, co zněl, jako kdybych měla rozštěp, měla hlas úplně nový. Několik týdnů poté jsem prožila zvláštní zkušenost. Vzbudila jsem se v noci a věděla jsem, že je

něco strašně špatně. Bolelo mě celé tělo, ale tak, že jsem se nedokázala vůbec pohnout a nemohla jsem se nadechnout. Nevím, co to bylo, ale pamatuju se, že jsem tehdy volala k Bohu: „Bože, jestli mě zachrániš, tak já Tě budu celý život chválit.“ Bolest během chvíle zmizela. A já začala přemýšlet, co znamená slib, co jsem v tu chvíli Bohu dala.

A začala jsem znovu hledat nějakou tu hudební skupinku. Jenže se ukázalo, že zdravý hlas, dokonce i od Boha daný, nestačí. Měla jsem zvláštní představu, že má-li služba Bohu k něčemu vypadat, musí být dokonalá. Chyby znamenají, že člověk nedává Bohu všechno. Jo a taky bychom měli být vděční za všechno, co nás potká. I když je to hrůza. Bohu patří vždycky chvála. Nebo ne? Měla

Ahoj!

V dnešním dopise bych se s Vámi chtěla podělit, co zažívá zdejší mládež ve sboru.

Když jsem přišla poprvé do sboru, už ani nevím jak, ocitla jsem se na mládeži. Tehdy se mládež scházela každou neděli na cca 30-45 minut. Vždy po chvalách na 2. shromáždění jsme se zvedli a přešli do plechové haly, tzv. stodoly. Scházelo se nás průměrně 10 ve věku od 13 do 17 let. Pod vedením Meri a Laury jsme diskutovali o Božím slově. Bylo super, že i když jsem starší než oni, tak mě bez problémů přijali mezi sebe a teď můžu mít spoustu nových kamarádů :) Vtipné je, že moje nejlepší kamarádka je též pastorova dcera.

Na mládeže jsem chodila ráda, ale přišlo mi to krátké. Délka setkání závisla na délce velkého shromáždění a také na tom, kdy odjížděli rodiče mládežníků... Během zimy ale přišla změna :-)

Mládež dostala nové jméno – Rooted, což v překladu znamená „Zakořenění“. Místo krátkého setkání během shromáždění se teď scházíme každou 2. a 4. neděli v měsíci na dvě až tři hodiny. Už nechodíme do „stodoly“, ale scházíme se ve velkém sále (navíc během zimy se v nevytápěné plechové stodole moc scházet nedalo). Máme vlastní chvály a kázání, o kterém můžeme diskutovat nejdříve v menších skupinkách a pak společně. Máme čas se modlit jeden za druhého a povzbuzovat se navzájem :-). Je to super čas a jsem ráda, že můžu být součástí. S přicházejícím jarem se obnoví dopolední setkávání ve „stodole“, ale zůstane nám i nadále odpolední čas, což je super!

Rooted se v červenci chystá na misijní výjezd do Dominikánské republiky, tak teď vymýšlíme různé způsoby, jak vybrat peníze na cestu. Jeden večer sbor pořádá večeri pro lidi zapojující se do služby v ženské věznici. Byli jsme pozváni dělat číšníky, tak jsme se oblékli do černo-bílé a servírovali jsme hostům jídlo. Nebo jsme jedno odpolední jeli pomoci naskládat obří kupu nasekaného dříví do úhledných komínků. A když už je tu to jaro, tak ve sboru budeme čistit auta. Líbí se mi, jak jsou tu všichni plní energie a vymýšlejí nové a nové způsoby, jak pomoci druhým, a zároveň to pomůže mládeži odjet do Dominikánské republiky.

Rooted je stále vyvíjející se proces, který se rozrůstá stále víc a víc :-)

Klára

● JAK JSEM TO PROŽIL

jsem v sobě velký zmatek a radost na povel se mi absolutně nedařila. I usoudila jsem, že to celé byl nejspíš jeden velký omyl, že já prostě chválit Boha nemůžu, a odjela jsem na stáž do Dánska. Měla jsem v úmyslu vykašlat se na nějaké pitomé povolání od Boha, byla jsem zraněná, unavená, zklamaná lidmi, sebou i Bohem a rozhodla jsem se, že ze mě bude vědkyně, zkoumající akustickou kvalitu dánských samohlásek. Tomuhle tématu se skoro nikdo nevěnuje (překvapivě, dánské samohlásky jsou nesmírně zajímavé) a ve škole byli nadšení.

Jenže Bůh se mnou ještě ani zdaleka neskončil. A tak jsem se jednoho dne ocitla na zkoušce tehdy největšího gospelového sboru v Dánsku. Učili jsme se jednoduchou písničku. Je to taková prosba. Zpívá se v ní zhruba tohle: Pane, jdu za Tebou, prosím, vyslechni mě. Vždyť útěchu nacházím v Tvoji přítomnosti, Ty jsi moje útočiště. Pane, drž mě, moc Tě potřebuju. Vždyť jen Ty můžешь uzdravit moje zlomené srdce, tak nedopusť, abych od Tebe odešla. Najednou tu byl text, který vyjadřoval něco hlubokého a pravdivého. Ta písnička byla napsaná snad přímo pro mě. Pochopila jsem, že Bůh nemiluje usměvavou masku, kterou čas od času nasazuju nejen při chválách, ale MĚ. Mě, když je mi zrov-

na smutno a pláču. Mě, když mě něco bolí a stěžuju si. Zkrátka mě takovou, jaká jsem. Pochopila jsem, že chvála má smysl jen tehdy, pokud jsem upřímná a dokážu s Bohem mluvit i o věcech, které jsou pro mě těžké. A že přesně taková upřímnost Boha těší. Tahle zkušenost byla impulsem k tomu, že jsem se pustila do organizace prvního ročníku Gospel Workshopu. Myslela jsem si tehdy, že to bude jednorázová záležitost, jeden víkend a dost. Teď, když píšu tohle svědectví, fini-

šu přípravu desátého ročníku. Na našich workshopech se objevují lidé věřící i nevěřící, hodně se nasmějeme, ale taky často pláče-me. Zažíváme, že se nás Bůh dotýká. A patří mu za to VŽDYCKY CHVÁLA.

Alenka Dobrovolná

67 hodinová modlitební stráž

Začíná ve **čtvrtek 2. 6. v 18:00** společnými chvalami a uctíváním
od 20:00 je možné se zapisovat na jednotlivé služby

Končit budeme v neděli 5. 6. v 13:00

Na závěr bude dvouhodinová společných chval, uctívání a prorockých proklamací. Podrobnější informace budou na sborovém webu <http://kspraha.cz>

(v rubrice novinky vpravo dole).

Ohlasy 48 hodinové modlitební

Svoji stráž jsem si moc užila. Při předávání od předchozí sestřičky Zdeny jsme se chvíli modlily spolu a prožila jsem velkou přítomnost Ducha svatého.

Přínosem mi bylo, že jsem se tak asi poslední týden před stráží vyptávala Hospodina i sousedů, jak to vlastně je s modlitbami.... Byl to určitý nevšední impuls. Nejvíce mne oslovilo, že jde o sdílení toho, co je v Božím srdci. Uvědomila jsem si, jak mne potěší, když mi někdo porozumí ve věcech, které jsou v hlubinách mého srdce. Přišlo mi, že Hospodin, který nás stvořil ke vztahu s Ním, je taky potěšen, když porozumíme něčemu z Jeho srdce. Tak tímhle potěšením jsem hledala, jak Pána potěšit.

Bylo milé, že strážil byl dán prostor ke společnému volání k Hospodinu. Společná možnost.

Užila jsem si, že se tam dalo hlasitě vy-
zpěvovat. Helena Koblihová

Zahajovací setkání mělo sílu, měl jsem několik slov pro konkrétní lidi. Jokoby to bylo v předvečer probuzení.

Hodina byla málo, sotva se člověk rozkouká, jde „na střídačku“. Byl tam Bůh.

Během víkendu jsem vnímal, že se někde někdo modlí: často mi spontánně přicházely chvály, přímlyvy, bylo lehece, vnímal jsem „vítr v plachtách“. Jsme se Zuzkou vděční, že jsi to uspořádal, byl to výborný počín, moc děkujeme. Opakovat, opakovat... Výborně to vázalo na celosbor v neděli a pondělní vedoucí. Pepa Hejnic

Bylo to celkově moc dobré. Místo. Že jsme tam byli většinou každý sám. Načasování. Někdo napsal na ten velký papír, že Bůh slyší jednu modlitbu, chvála Bohu a Amen, to znamená, že nás Duch sv. sjednotil. Viděla jsem velký, velký kříž, který jsme nesli všichni společně (za sebe, za sbor, za ČR) a vypadali jsme

PROROCTVÍ

Modlitebně prorocký tým doporučil, připomenout toto proroctví. Požehnání dětem, mládeži, střední generaci a seniorům.

Shromáždění KS ČR (2. 1. 2005)

Slovo pro děti počaté a ještě nenarozené, resp. čerstvě narozené:

Dám této generaci schopnost slyšet Můj hlas, jako měl Samuel.

Eva Loulová, KS Žďár

Slovo pro mládež: *Žijete v dynamické době, mnohé věci budete dělat rychleji než generace vašich rodičů. Mnohé věci budete dělat také lépe než oni, jste generace komunikace. Máte o opravdovém sdílení srdcí mnohem lepší představu než vaši rodiče, ale pamatujte, že to, co vám jde tak snadno, vybojovali právě oni. Zůstaňte uctívi ke generaci svých rodičů, i když uvidíte jejich chyby, protože mnozí z nich jednali, jak nejlépe uměli. Buďte nerozděleného srdce!* Miloš Kačírek, KS Praha

Slovo pro střední generaci: *Dobře rozvrhněte své síly. Dobře rozvrhněte své síly. Dobře rozvrhněte své síly. Věci, které jste začali Duchem, taky Duchem dokončujte. Nezačínajte nic nového jenom proto, že je to potřeba, ale pouze proto, že to po vás chce Já. Modlete se na každý den o Ducha moudrosti a zjevení, abyste rozpoznali, na čem Mně doopravdy záleží. Dobře rozvrhněte své síly.*

Miloš Kačírek, KS Praha

Slovo pro seniory: *Nejste staří! Nezáleží na tom, jaké datum máte v občance, ale jakého jste ducha. Jedno z mých jmen je Věkovitý, Starý dnů. (Daniel 7,9-10). Mám nadbytek síly i více pro každého. Naučte se počítat dny, buďte vděční za každý den, který přidávám k vašim životům. Tuto moudrost předávejte ostatním. Volám vás k modlitbě, budu vám dávat prorocké sny a vidění. Vaše přímlyvy mohou zabránit mnohem zlu a vašimi modlitbami můžete připravovat cestu novým generacím. Potřebuji vás. Nejste staří!*

Miloš Kačírek, KS Praha

pod ním jak mravenci. A přestože tam nebyl cukr, přibíhali další mravenci. Vzájemnost, sjednocení, píle, to vše díky kříži. Pro kazatele i ostatní: kázat ukřižovaného a vzkříšeného Ježíše. Takže v podstatě nic nového, ale: „Pojďme všichni blíž, ještě blíž, k Tatínkovi. Pro lásku, pro radost, pro obnovení, pro sílu. Pro vytrvalost a trpělivost, abychom vyšli z pouště jako Jozue a Káleb.“ Myslím, že by bylo moc dobré, kdybychom stráž za nějaký čas zopakovali. Ahoj a dík, Olina.

Celosborová modlitební

Na modlitební chodím, jak můžu. Nevadí mi, že podobnou činností budu trávit věčnost, chci si společně povídat s Bohem spolu se sourozenci užívat už teď. Ráda si vyhradím čas pro setkání s Ním a navíc se sejdu s částí mé skvělé duchovní rodiny. K tomu je Celosborová modlitební jako stvořená! Schází se nás okolo dvaceti napříč regiony. „Program“ je předpřipravený, snaha je se trefit do Jeho plánů, které pro pondělí přichystal. Součástí je vždy děkování v písních a modlitbách. Je to čas zvláštního Božího navštívení, jaké se nezažívá o samotě (v pokojíku). Setkáváme se s Ním každý sám a přitom spolu. Takovou jednotu miluju! To bývá něco jako odlesk nebe. Fakt! I když asi většinou na modlitební nechodíme pro zážitky, ale s jakýmsi pracovním nasazením božích bojovníků, které také od nás Bůh očekává, i v těch bojích, prosbách a doufáních, zůstáváme Jeho dětmi. Se svým nesmělým, nebo odvážným nasazením, mu asi připadáme roztomilí, ale bere nás vážně. Dává nám zakoušet svou lásku a soucit se ztracenými, svou bolest nad trápeními bloudících. Zároveň nás potěšuje svojí mocí, převahou a naplňuje jistotou ze svého vítězství. Při takovém partnerství nás stihne jednotlivě pohladit a ujistit, že jsme mu každý tolik drahý! Nejde Mu o naše výkony, horlivost, ale hlavně o naši blízkost s Ním. Tak jsem to aspoň na dubnovém sejtití zažívala já. Při společných přímluvách, modlitbách ve skupinách, v koutech, a při chvalách čas rychle uplyne a nezbyvá než se těšit zase za měsíc. V květnu je společná sborová modlitební devátého, opět od šesti večer. *Nanda*

1. OTÁZKA

Kolik měl Abraham synů?

od: nejméně 8 (Izmael, Izák a synové Ketůry Gn 25)

2. OTÁZKA

Vymenuj 12 učedníků, které povolal Ježíš.

od: Šimon Petr, Ondřej, Jakub, Jan, Filip, Bartoloměj, Matouš, Tomáš, Jakub Alfeův, Šimon, Tadeáš – Juda Jakubův, Jidáš

3. OTÁZKA

Je opravdu dovoleno uzdravovat v sobotu?

od: ano

4. OTÁZKA NAVÍC PRO DOSPĚLÉ

Měl apoštol Pavel sestru?

od: ano (Sk 23,16)

Protože se nenašel ani jeden odvážlivec, který by do soutěže napsal, Běda žalem snědl velkou čokoládu Milku úplně sám. Když přišla Bára na návštěvu, zbyl jen poslední kousíček.

Má dáti – dal, má bráti – nebral

Sluneční kotouč v poslední fázi dne se vyhoupl zpoza ořechu za okny rodinného domku. Po krátkém přivyknutí na nenadálý přísun světla začínám očima putovat po místnosti. Modlitby ještě neskončily a už mám dlouhou chvíli. Pročítám tituly v knihovně a občas mě v hlavě prokmitnou příběhy za nimi schované. Obdivuji černé šasi hudební soupravy, neboť na něm není ani smítko. Všude okolo je vidět pečlivá ruka naší milované sestřičky Adélky. Kolik asi času tráví před skupinkou úklidem? Na stolku před sedací soupravou stojí dvě konvice s čajem. Z jedné voní závor s citrónem a medem a v druhé je klasický pickwik. Mezi nimi na kulatém podnosu má čestné místo tvarožník. Občerstvení na skupince obvykle spraví jen pár sušenek. Dnešní tvarožník je výjimkou. Jeho tělo je rozkrájené, mírně pocukrované a jen čeká, až někdo zhodnotí jeho kvality.

„A prosíme tě za naši vládu, za pana premiéra.....“. Zatímco v mém okolí probíhá duchovní boj, v nose mi lechtá vůně čerstvého moučnicku a svádím zápas zcela jiného druhu. Přece si nevezmu jako první! A zrovna teď! Počkám. „Prosíme tě za ministra školství, aby měl moudrost při rozhodování o.....“. Přesně takový tvarožník dělala moje babička. Už na první pohled je jeho okraj tak akorát propečený a střed zase vypadá správně šťavnatý.

„Amen“. Ještě čekám pár vteřin, abych nevypadal blbě, že nemyslím na nic jiného a dávám si jeden kousek. A jako kdyby nějaký vynikající muzikant rozehrál v mojí kulinářské dušičce tu nejkrásnější sonátu. Jazykem objíždím patro, abych ho vyčistil od posledních drobečků a v duchu počítám kolik na koho těch kousků vychází. Vychází to přibližně dva na jednoho. Přibližně znamená, že na mne možná vyjde ten třetí co je nějak navíc. Marně ale čekám, až si někdo ještě vezme. Samotnému se mi nechce pokračovat a tak ten jeden kousek skvělého moučnicku byl jediným, který toho dne naplnil své poslání.

Večer po návratu ze skupinky mne Adélka poslala SMS tohoto znění: „Moc jsi mne povzbudil, že sis vzal alespoň ty. Připravova-

la jsem to s láskou a moc se těšila, jak vám to bude chutnat“.

Chápu tě, Adélko. Jsem rád, že tě moje mlsota povzbudila. Já zas díky tobě víc pochopil, jak je asi našemu Otcí, který ve svém synu připravil pro lidi dar nejvyšší a ti po něm ani ruce nevztáhnou. Nevztáhnou, protože ne vždy vědí, že by mohli. Nevědí, protože jim to často neřekneme, když můžeme. A na tom bychom něco změnit mohli. Nebo ne?

Na motiv vyprávění kamaráda Zdeňka, volně zpracoval Pavel Rosecký

Biblické hodiny

**KAŽDOU STŘEDU V 19:00 hod.
v Kulturním centru Novodvorská**

Novodvorská 1013/151, Praha 4 - Lhotka, 1. patro, Metro C „Kačerov“ – Bus 106, 170, 196, 203, Metro B „Smíchovské nádraží“ – Bus 196, 197, 198 zastávka: „Sídliště Novodvorská“, KC Novodvorská je v dohledu od zastávky, stačí přejít prostranství.

11. 5. Bůh dnes mluví.

Vstup na vlastní nebezpečí.

18. 5. ThMgr. Dan Drápal: Žalm 71.

Potřebujeme útočiště v Bohu?
Může znít chvála uprostřed soužení?

25. 5. Ing. Miloš Poborský: Křesťanem v úspěchané době. Co stihneme s Bohem? A co bez Boha?

1. 6. ThMgr. Dan Drápal: Ovládání jazyka.

Ovládání jazyka je vrchol dokonalosti. Jak k němu dospět? Vytváří naše mluvení realitu?

DNY DOBRÝCH ZPRÁV 4. ROČNÍK

od pondělí 31. 10. do soboty 5. 11. 2011

Program:

pondělí	Jiřina „Gina“ Marková – koncert
úterý	profesor Tomáš Tyc – fyzikální show
středa	teátr Víti Marčíka – divadlo
čtvrtek	smyčcové kvarteto – vážná hudba (předjednáno)
pátek	Runaway my Son – koncert (předjednáno)
sobota	Touch of gospel – gospel

Hospodaření sboru		II. pol. 2010
Režie:		Náklady
režie – běžný materiál, potraviny, kanc. potř.		54 991 Kč
režie nedělní školy		1 840 Kč
knihy, audio+video kazety, aparatura		39 640 Kč
vydávání Sborového dopisu		13 505 Kč
pohonné hmoty		31 977 Kč
cestovní příkazy		17 782 Kč
knihy (D. Drápal, T. Dittrich)		1 272 Kč
servis – auto, ost.zařízení		20 855 Kč
Služby:		
provoz sboru (tisk, kopírování, „Šestá“ atd.)		23 206 Kč
služby – V. Vácha, P. Vlasák		162 001 Kč
služby – nedělní škola		16 080 Kč
poštovné		542 Kč
telefonní poplatky, internet, mobil. telef.		35 898 Kč
nájem (sb. shromáždění)		54 268 Kč
ubytování+stravování (výjezd starš., školení ved.)		12 265 Kč
semináře a vzděl.akce		6 520 Kč
evang. akce (DDZ, DVD KS Praha, CD Bible)		42 129 Kč
Ost. náklady		
ost. provozní náklady (studijní fond, zaměstn.)		12 855 Kč
pojištění majetku a zaměstnanců		4 316
poplatky bance, správní poplatky, dál.známka		7 587 Kč
odpisy hm.majetku		9 398 Kč
kurzové ztráty		967 Kč
Mzdy:		
P. Králová, J. Homolková + DPP		
(mzda, soc. a zdrav. poj., stravenky)		383 461 Kč
mandátní smlouva – L. Ondráček, D. Frantíková, P. Kácha		450 143 Kč
Dary:		
Dar práv.osobě (KSM, NF NBK, BTM)		13 595 Kč
Dar – Angela Lama		3 600 Kč
Celkem náklady		1 420 693 Kč
		Výnosy
Služby (nájem sb. prostor, kopírování, nápoj. autom.)		91 218 Kč
Služby (vstupné, vzděl.akce, semináře)		42 000 Kč
Prodej zboží (Sb.dopis, CD, potraviny)		6 162 Kč
Prodej knihy (D. Drápal, T. Dittrich)		2 545 Kč
Úroky (ČSOB, Volksbank)		3 410 Kč
Kurzové zisky		57 Kč
Ost.provoz.výnosy		7 005 Kč
Dary od fyz.osob		27 383 Kč
Dotace od MK ČR		25 000 Kč
Přeúčtování nákladů mezi středisky		14 234 Kč
odvody regionů		1 057 125 Kč
Celkem výnosy		1 276 139 Kč
Misijní rada (dary): Jaroslav Sloboda		
Šímová Ivana		25 000 Kč
Dohnalovi		70 000 Kč
M. Slánský		20 000 Kč
L. Patočka		10 000 Kč
Mešák Okumu		10 000 Kč
CELKEM		135 000 Kč
Grantová komise (dary): Dan Frantík		
Křesťanská misijní společnost		35 000 Kč
Křesťanská akademie mladých		35 000 Kč
Teen Challenge		50 000 Kč
CELKEM		120 000 Kč

Zveme vás na
**SPOLEČNÉ
SHROMÁŽDĚNÍ**
Církve Křesťanská společenství

**neděle 5. června 2011
ve 14:00**

**Národní dům na Smíchově,
Nám. 14. října 16, Praha 5**

Káže

Marek Prosner

Růst a proměněné
životy

Chvály

Proti Proudů 30

Program pro děti během bohoslužeb zajištěn.

Výstava obrazů a kreseb

Václava Lamra

„SMÍŘENÍ“

BLANSKO muzeum Zámek 1

(Malá výstavní síň)

Od 13. 5. do 12. 6. 2011

Vernisáž 13. 5. v 17 hod.

Spořicí novinka v Čechách

ušíťá na míru na momentální situaci k zajištění důstojné doživotní penze. Tzv. třetí pilíř. Garantováno státem. Více info na 734 605 054.

Nabízím pronájem 2+kk, 43m² Praha 8 Ládví možnost se zařízením cena 10 000 Kč (včetně služeb a záloh na energii) a garsoniery v novostavbě v Šestajovicích u Prahy 28m, nezařízená cena 7400 Kč (včetně služeb a záloh na energii)

Telefon: 604 644 710, e-mail: epaga@seznam.cz

**KŘESŤANSKÁ
GALERIE**

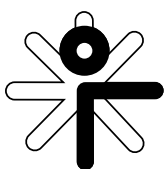
„Bohem inspirovaného umění“ skrze křesťanské výtvarníky, i další umělce, jejichž díla svým vnitřním obsahem ukazují ke světlému, nebo jsou prorockým hlasem.

Jánský vršek 15, Praha 1 – v ulici kolmé na Nerudovu.

www.galerieperla.cz

Hledáme hlídače potřebného na střídání k do-savadnímu strážnému. *Josefa Podfajová*

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod

více info Maruška Bukáčková
775 641 671
marie.b@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod

více info Štěpánka Bláhová
777 576 530
spetanka@seznam.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod

více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Šestá

večerní setkání pro mládež, kde to žije!

Na straně dobra

8.5.2011 v šest hodin

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

Praha 7

vstup zdarma!

tanec, scénky

křesťanské společenství Praha

www.mladezpaha.kaes.cz/sesta

724435309 - Dita Frantíková

Aglow

mezinárodní a mezidenominační sdružení žen
zve na další setkání **13. 5. 2011 v 18 hod.**
v „kavárně“ ve dvoře, Soukenická 15 (CB)
svědectví: **Marika Hrbková**
z KS Kutná Hora

V květnu bude v galerii

Perla od 20. do 31. 5. výstava

„Poselství hvězdy Davidovy“

deset obrazů na toto téma
s dalšími doprovodnými obrazy
a kresbami. Tematicky vhodné
i pro vaše přátele z Židovské
obce.

**Přehled současné křesťanské hudby
s poslechem ukázek**

Knihkupectví SAMUEL vás zve na večer věnovaný současné křesťanské hudbě různých žánrů. Přednášet bude Tomáš Polívka, ředitel hudebního vydavatelství Rosa. Vstup zdarma.
kdy: **středa 4. května 2011 od 18 do 20 hod.**

kde: Knihkupectví SAMUEL, Soukenická 15, Praha 1

Během této akce možnost zakoupit CD a DVD s 10% slevou

AUTO-MOTOR-PAULUS

... opět zahajuje opravy automobilů!

Školská 359, 250 65 Líbeznice

Tel.: 283 981 182, Mobil: 607 648 721

E-mail: paulusz@atlas.cz

GPS Loc: 50°11'38.54"N, 14°29'51.05"E

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

1. 5.

1. 5. KD Ládví 15:00

Hudební skupina: region Západ pod vedením Mirka Bála
Kázání: Jiří Dohnal

5. 6.

Národní dům na Smíchově 14:00

Shromáždění KS ČR

Hudební skupina: Proti proudu 30
Kázání: Marek Prosner

3. 7.

Sborové shromáždění zrušeno z důvodu křesťanské konference, která se koná v sále SOŠ, Spojovací

28. 5.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

Sobota 28. 5., 17. 9. a 26. 11. v 9:00.

9. 5.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

Sborová modlitební 18:00 – 19:30

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčková 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)

Počet členů: 28/16/18

Vyškrtnutí: Aleš a Štěpánka Kuchynkovi s dětmi: Ester, Sára, David, Lukáš, Filip, Eliška

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Modlitební: 2. 5. v 18:00 u Václavků

Počet členů: 105/26/46

Křty: Jeroným Bohuněk, Daniela Frantíková, Žaklina Frantíková

STŘED

Pastor: Mirek Hoblík

Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10

Počet členů: 88/17/52

PALMOVKA

Pastor: Martin Čunek

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 80/15/28

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Zůna

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 50/9/23

Vstup: Dan Toman

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)

Počet členů: 45/2/27

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově

Počet členů: 74/12/15

Křty: Miriam Vostrá

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151

Modlitební: v Ne 18:00 hod – Dáša Blažková, Slepá I/14.

Počet členů: 51/4/24

SBOR

**KŘESŤANSKÉ
SPOLEČENSTVÍ PRAHA
IČ 73631043**

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společnosti Praha
na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společnosti Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu.: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová
Sazba: APEO / Olga Hrdinová

Přijem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde v neděli 5. 6. 2011

PROSÍME o Vaše příspěvky!
Červnové – letní číslo SD
je evangelizační
PIŠTE, VOLEJTE, POVĚZTE
redakce